

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 60
din 18.05.2010**

Dosar nr.: 325/2009

Petiția nr.: 7456 din data 06.08.20089

Petent: O L N

Reclamat: Direcția Generală a Finanțelor Publice Botoșani, prin reprezentant legal

Obiect: tratament discriminatoriu în legătură cu prevederi normative, aplicarea acestora și neemiterea ordinului de numire în funcție

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. O L N , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Direcția Generală a Finanțelor Publice Botoșani, cu sediul în Botoșani, str. Piața Revoluției, nr.5, jud. Botoșani

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenta solicită constatarea existenței unei situații discriminatorii prin neemiterea ordinului de numire în funcție deși a ocupat postul prin concurs, în strânsă legătură cu acte normative emise de Guvern

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 7456 din 06.08.2009, petenta arată că în luna decembrie 2008 a susținut concursul de recrutare pentru ocuparea unei

funcții publice la DGFP Botoșani. Astfel, petenta arată că pe data de 18 decembrie a fost declarată admis și cu toate acestea nu a fost numită în funcție.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

4.2. Prin adresa cu nr. 7484 din 10.08.2009 a fost citată petenta. Prin adresa cu nr. 7485 din 10.08.2009 a fost citată Direcția Generală a Finanțelor Publice Botoșani, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 22.09.2009. La termen părțile nu s-au prezentat.

4.3. Direcția Generală a Finanțelor Publice Botoșani a comunicat punctul său de vedere prin adresa înregistrată cu nr. 8410 din 17.09.2009. Consiliul a acordat părților termen pentru depunere concluzii scrise, până la data de 20.10.2009. Prin adresa nr. 8529 din 21.09.2009 și nr. 9352 din 20.10.2009, părțile au transmis concluzii scrise.

4.4. Prin adresa înregistrată cu nr. 9443/22.10.2009, petenta a extins cadrul procesual în ceea ce privește calitatea procesuală pasivă a Guvernului României. Prin adresa nr. 9756 din 04.11.2009, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în legătură cu aspectele ce vizează actele normative emise de Guvernul României. Colegiul a acordat petentei termen pentru formularea propriilor apărări în raport cu excepția invocată, până la data de 26.11.2009. Până la data soluționării nu au fost comunicate apărări.

4.5. În perioada 28 noiembrie 2009 – 22 aprilie 2010, Colegiul CNCD s-a aflat în imposibilitate de a organiza deliberări. Urmare încetării succesive a mandatelor a 6 membri în Colegiul CNCD, s-a declanșat procedura de numire de către Parlamentul României, potrivit art. 22 alin. 2 și art. 24 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 27/20.04.2010 publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 22.04.2010 au fost numiți noii membri ai Colegiului CNCD. Dosarul nr. 325/2009 a fost soluționat în data de 18.05.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Petenta susține că în luna decembrie 2008 s-a înscris și a susținut concurs pentru ocuparea unei funcții publice la DGFP Botoșani. Pe data de 18 decembrie a fost declarată "admis" și cu toate acestea nu a fost numită în funcție. Reprezentanții instituției au invocat prevederile art. 1 alin. 1 din OUG nr. 223/2008 conform căruia "până la data de 31 decembrie 2009, se suspendă ocuparea prin

concurs sau examen a posturilor vacante la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv a posturilor scoase la concurs sau examen, dar a căror procedură de ocupare nu s-a finalizat, din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare și de subordonare a acestora”.

5.1.2. Petenta arată că în luna aprilie 2009 a intrat în vigoare OUG nr. 34/2009 și conform art. 22 alin.1 “începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se va suspenda ocuparea prin concurs sau examen a posturilor vacante din autoritățile și instituțiile publice. Posturile pentru care au fost demarcate procedurile de organizare a concursurilor la data intrării în vigoare a prezentei OUG, precum și cele a căror ocupare a fost deja aprobată de Guvern prin memorandum pot fi ocupate în condițiile legii”.

5.1.3. Petenta susține că a luat la cunoștință de prevederile art. 41 din aceeași ordonanță de urgență, potrivit căreia se abrogă art. 1 și alin. 2 și 3 ale art.2. Astfel, a depus o cerere la secretariatul DGFP Botoșani prin care a solicitat continuarea procedurii de ocupare a funcției pentru care a candidat în luna decembrie 2008, considerând că prevederile art. 22 alin 1 din OUG nr. 34/2009 îi sunt aplicabile. DGFP Botoșani a refuzat în continuare numirea petentei în funcția pe care a dobândit-o în urma promovării concursului din decembrie 2008, pe motiv că prevederile art. 22 alin. 1 nu se referă și la concursurile din luna decembrie 2008 și în opinia domniilor lor numai candidații la concursurile din luna aprilie 2009 pot fi numiți în funcție în condițiile legii, participanților la concursurile din luna decembrie 2008, măsura suspendării operând și pe viitor.

5.1.4. Față de aceste aspecte, petenta consideră că atât Guvernul României, prin emiterea prevederilor art. 22 alin 1, cât și DGFP Botoșani, prin refuzul de a o numi în funcția publică, încalcă legislația în vigoare cu privire la drepturile și libertățile omului. De asemenea, petenta consideră că prin refuzul a a o numi în funcția pe care a dobândit-o a fost tratată în mod diferit față de concurenții din luna aprilie 2009, concurenți care au avut privilegiul de a ocupa funcțiile în condițiile legii, posibilitate care le-a fost refuzată de DGFP Botoșani candidaților la concursul din decembrie 2008.

Susținerile Direcției Generale a Finanțelor Publice Botoșani

5.2.1. Direcția Generală a Finanțelor Publice Județeană Botoșani arată că a organizat în luna decembrie 2008 concurs de recrutare pentru ocuparea unor posturi vacante în condițiile Legii nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare, prin parcurgerea procedurii de desfășurare a concursului conform HG nr. 611/2008, pentru aprobarea Normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici. La acest concurs a participat și petenta fiind declarată “admis”, rezultatele finale ale concursului fiind afișate în data de 18.12.2008. În interiorul termenului de 15 zile, necesar pentru emiterea propunerilor de numire, a intrat în vigoare OUG nr. 223/2008 privind unele măsuri de reducere a unor cheltuieli bugetare, fapt ce a condus la suspendarea ocupării posturilor a cărei procedură nu s-a finalizat.

5.2.2. La data de 31.12.2008, când a intrat în vigoare ordonanța de urgență în cauză, concursul la care a participat petenta era în desfășurare nefiind formulate

propunerile de numire în funcția publică, operând astfel suspendarea prevăzută în art. 1 lin. 1 din actul normativ, care prevede că "Până la data de 31 decembrie 2009, se suspendă ocuparea prin concurs sau examen a posturilor vacante la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv a posturilor scoase la concurs sau examen, dar a căror procedură de ocupare nu s-a finalizat, din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare și de subordonare a acestora".

5.2.3. DGFP Botoșani susține că petenta apreciază în mod eronat că a fost discriminată și nu a fost tratată în egală măsură cu concurenții înscriși la concursurile din luna aprilie 2009, arătând că instituția nu a organizat niciun concurs pentru ocuparea unor posturi în luna aprilie 2009. Susține că prevederile art. 22 din OUG nr. 34/2009 extind efectul suspendării ocupării posturilor vacante pentru toate autoritățile și instituțiile publice, instituind o excepție în cazul "posturilor pentru care au fost demarate procedurile de organizare a concursurilor la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, precum și cele a căror ocupare a fost aprobată de Guvern prin memorandum". Arată că aceste dispoziții se referă doar la posturile pentru care au fost demarate procedurile de concurs în momentul apariției OUG nr. 34/2009, neputând fi aplicate retroactiv și pentru concursurile ce au fost organizate anterior.

5.2.4. De asemenea, DGFP Botoșani arată că petenta s-a adresat instanței de contencios administrativ prin care a solicitat obligarea instituției să emită dispoziția de numire în funcția publică de inspector asistent pentru care a concurat. Tribunalul Botoșani prin sentinșa nr. 672 din 10.06.2009, a hotărât respingerea ca nefondată a acțiunii formulată de petentă, doamna O L , iar pe rolul Curții de Apel Suceava se află înregistrat recursul formulat împotriva sentinței Tribunalului Botoșani. Totodată, susține că pentru anul 2009, posturile scoase la concurs în decembrie 2008 și pentru care procedura de ocupare nu s-a finalizat nu au fost bugetate, iar urmare a reorganizării instituției parte din aceste posturi nu se mai regăsesc în statul de funcții.

5.2.9. În cauză s-au respectat întocmai prevederile legale în materia de desfășurare a procedurii de ocupare prin concurs a posturilor vacante, la data de 31.12.2008 când a fost publicată în Monitorul Oficial OUG nr. 223/2008, concursul la care a participat petenta era în derulare, iar la data de 05.01.2009, dată până la care s-a prelungit termenul prevăzut de art. 156 din HG nr. 611/2008, nu mai puteau fi formulate propuneri de numire în funcție publică și un act de numire legal întrucât opera ordonanța de suspendare.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În raport cu obiectul plângerii, Colegiul reține că în cauză s-a invocat excepția necompetenței materiale a CNCD corelativ aspectelor ce vizează imputarea săvârșirii unor fapte de discriminare de către Guvernul României.

6.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze

în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strînsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngreunați ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

6.4. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul observă că ulterior organizării concursului pentru ocuparea unor funcții publice din data de 11.11.2008 de către partea reclamată, în urma unor demersuri personale, prin adresa cu nr. I 1373/11.02.2009, petenta a fost informată că numirea în funcția publică nu este posibilă datorită apariției O.U.G. nr. 223/2008, în speță prevederilor art. 1 ce dispun că până la data de 31 decembrie 2009 se suspendă ocuparea prin concurs sau examen a posturilor vacante la data intrării în vigoare a ordonanței. Ulterior intrării în vigoare a O.U.G. nr. 34/2009, art. 1 a O.U.G. nr. 223/2008 s-a abrogat. Petenta s-a adresat cu o cerere la data de 16.04.2009 prin care a solicitat continuarea procedurii de ocupare a funcției însă partea reclamată a invocat faptul că prevederile art. 22 alin.1 din O.U.G. nr. 34/2009 nu se referă la concursurile din luna decembrie 2008 cât la concursurile din luna aprilie 2009. În raport de aceste aspecte, petenta consideră că atât Guvernul României, prin emiterea prevederilor art. 22 alin.1 cât și DGFP Botoșani, prin refuzul de numire în funcție au săvârșit acte de discriminare. Partea reclamată arată că a organizat concurs de recrutare în condițiile legii nr. 188/1999 prin parcurgerea procedurii prevăzute de H.G. nr. 611/2008, însă procedura a fost suspendată prin art. 1 al OUG nr. 223/2008, intrată în vigoare la 31.12.2008. Nu a organizat nici un concurs în aprilie 2009 iar la 11.04.2009 s-a adoptat OUG. Nr. 34/2009. Această ordonanță, prin art. 22 extinde efectul suspendării ocupării posturilor vancate, referindu-se doar la posturile pentru care au fost demarate procedurile de concurs în momentul apariției OUG nr. 34/2009. Astfel, în opinia părții reclamate, s-au respectat prevederile legale cu

aplicarea legislației la data apariției ei și pentru perioada pentru care aceasta operează.

6.5. Colegiul constată că petenta invocă vătămarea drepturilor sale prin efectul discriminatoriu al unor dispoziții dintr-un act normativ, în speță art. 22 alin. 1 prin care se permite candidaților la concursurile din luna aprilie 2009 să ocupe funcții publice în condițiile legii chiar dacă procedura de ocupare a posturilor nu a fost finalizată până la data apariției ordonanței, iar candidaților din luna decembrie 2008, li se interzicea acest lucru. Or, o asemenea situație nu este de natură a întruni niciunul dintre elemente necesare constatării existenței unei situații discriminatorii în sensul Ordonanței nr. 137/2000, republicată, de vreme ce fondul dedus soluționării vizează o dispoziție legislativă care, în forma în care este edictată, produce un efect prezumtiv discriminatoriu, în raport cu o altă dispoziție legislativă.

6.6. Practic, împrejurarea nașterii tratamentului ipotetic diferit, decurge sui generis din dispozițiile cuprinse în OUG nr. 34/2009 coroborat cu cele cuprinse în OUG nr. 223/2008, ceea ce presupune o situație prezumtiv discriminatorie indusă ipso jure. În fapt, în exercitarea competențelor sale, Colegiul este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, în opinia petentei, în contradicție cu principiul nediscriminării statuat în Constituție, reglementările internaționale și O.G. nr 137/2000. Or, o atare pretinsă discriminare nu își are izvorul într-un fapt volitiv determinat de o acțiune a unei persoane reclamate prin care se face ceea ce este interzis de lege ori o omisiune prin care nu se face ceea ce pretinde legea cât în caracterul prezumtiv discriminatoriu al prevederilor normative care reglementează problematica organizării și ocupării unor posturi prin concurs în administrația publică.

6.7. În ceea ce privește procesul legislativ, astfel cum s-a susținut în jurisprudența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (vezi spre exemplu Hotărârea nr. 310/14.05.2008, Hotărârea nr. 430/22.07.2008, Hotărârea nr. 433/30.07.2008, Hotărârea nr. 14/13.01.2009, Hotărârea nr. 410/22.07.2009 și altele), de plano, Colegiul este de opinie că adoptarea sau modificarea unor acte normative nu poate fi asimilată unui comportament, în sensul prevederilor Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, republicată. Este de natura evidenței că adoptarea, modificarea, completarea ori abrogarea unor acte normative nu poate atrage după sine o eventuală răspundere contravențională.

6.8. Astfel cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat”. Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, i.e. împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. De

altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional* orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată”. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petenta ar putea fi echivalentă cu o problemă de constituționalitate, sub aspectul art. 16 din Constituția României.

6.9. Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, relativ la dispozițiile O.G. nr. 137/2000, republicată, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative. Curtea Constituțională a reținut că, în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

6.10. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a statuat că în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d din Constituția României. Or, având în vedere obiectul plângerii în raport cu imputarea săvârșirii unor discriminări de către Guvernului României prin adoptarea dispozițiilor cuprinse în O.U.G. nr. 34/2009 corelativ dispozițiilor O.U.G. nr. 223/2008, Colegiul

urmează a admite excepția de necompetență materială a CNCD față de acest aspect al plângerii.

6.11. Pe de altă parte, în raport cu aspectele de discriminare imputate părții reclamate D.G.F.P. Botoșani, Colegiul observă că situația de fapt sub aspectul justificării drepturilor subiective invocate de petentă în cauză este legată de modul de interpretare și de aplicare a actelor normative invocate în speță, OUG nr. 223/2008 și OUG nr. 34/2009. Însăși petenta arată că s-a adresat părții reclamate cu cereri în care consideră că prevederile art. 22 alin.1 din OUG nr. 34/2009 îi sunt aplicabile în timp ce partea reclamată a invocat faptul că art. 22 alin.1 presupune o sferă de aplicare diferită decât cea interpretată de petentă. Or, susținerile contradictorii ale părților își au izvorul în modalitatea de interpretare și aplicare a legii. Deși petenta invocă existența unui criteriu de analogie sau comparabilitate generic prin raportare la incidența actelor normative la momentul 2008 în comparație cu momentul 2009, acesta este sine qua non efectelor juridice produse de cele două acte normative. Ca atare, fondul dedus soluționării, este legat de dispozițiile normative invocate, modalitatea de interpretare și aplicarea acestora în concret. Într-o atare situație, criteriul alegației de discriminare este asimilat interpretării și aplicării unor dispoziții legale.

6.12. Or, interpretarea și aplicarea legii, per se, nu intră sub incidența criteriilor enunțate în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Chiar dacă sintagma „sau orice alt criteriu” ar permite și reținerea unor alte criterii de discriminare, a considera că interpretarea și aplicarea legii poate fi asimilată unui potențial criteriu de discriminare, ar presupune în fapt, exercitarea unui control de legalitate din partea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării prin imixtiunea efectivă în activitatea instanțelor de judecată. Așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Colegiul este de opinie că situația invocată de petentă nu intră sub incidența O.G. nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință ,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat, în raport de Guvernul României; 2.

2. Aspectele sesizate în raport de partea reclamată DGFP Botosani nu intră sub incidența O.G. nr. 137/2000, republicată.

3. Clasarea dosarului;

4. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

5. o copie a hotărârii se va transmite părților: O L N , cu domiciliul în ; Direcția Generală a Finanțelor Publice Botoșani, cu sediul în Botoșani, str. Piața Revoluției, nr.5, jud. Botoșani

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VLAȘ Claudia Sorina - Membru

Data redactării 01.06.2010

Hotarare Redactata. G.D., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

